NIONDE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 1 JUNI

Läsning 2 Pet 1:2–7

Nåd och frid åt er i allt rikare mått genom kunskap om Gud och Jesus, vår herre. Ty allt som leder till liv och gudsfruktan har hans gudomliga makt skänkt oss genom kunskapen om honom som i sin härlighet och kraft har kallat oss. Han har gett oss sina stora och dyrbara löften, för att ni tack vare dem skall bli delaktiga av gudomlig natur, sedan ni kommit undan det fördärv som begäret drar med sig i denna värld. Sök därför med all iver att till er tro foga styrka, till styrkan kunskap, till kunskapen självbehärskning, till självbehärskningen uthållighet, till uthålligheten gudsfruktan, till gudsfruktan broderlig omtanke och till omtanken kärlek.

Responsoriepsalm Ps 91:1–2, 14–16 (R. 2b)

R. Min Gud, jag förtröstar på dig.

Den som sitter under den Högstes beskydd
och vilar under den Allsmäktiges skugga,
han säger: »I Herren har jag min tillflykt och min borg,
min Gud, på vilken jag förtröstar.« R.

»Han håller sig intill mig, därför skall jag befria honom.
Jag skall beskydda honom,
därför att han känner mitt namn.
Han åkallar mig, och jag skall svara honom.
Jag är med honom i nöden. R.

Jag skall rädda honom och låta honom komma till ära.
Jag skall mätta honom med långt liv
och låta honom se min frälsning.« R.

Halleluja Jfr Upp 1:5ab

V. Jesus Kristus, det trovärdiga vittnet,
den förstfödde från de döda,
du har älskat oss
och löst oss från våra synder med ditt blod.

Evangelium Mark 12:1–12

Vid den tiden talade Jesus till översteprästerna, de skriftlärda och de äldste i liknelser. »En man planterade en vingård, satte stängsel kring den, högg upp en pressgrop och byggde ett vakttorn. Därefter arrenderade han ut den och reste bort.

När tiden var inne, skickade han en tjänare till arrendatorerna för att hämta en del av vingårdens skörd. Men de grep honom, pryglade honom och körde i väg honom tomhänt. Då sände ägaren en annan tjänare till dem. Honom slog de i huvudet och skymfade. Då skickade han en till och honom dödade de. På samma sätt med många andra: en del misshandlade de och andra dödade de. Nu hade han bara en, sin älskade son, och honom skickade han som den siste. Han sade: 'Min son kommer de att ha respekt för.' Men arrendatorerna sade till varandra: 'Här har vi arvtagaren. Kom så dödar vi honom, då blir det vi som får arvet.' Och de tog fast honom och dödade honom och kastade honom utanför vingården. Vad gör nu vingårdens ägare? Han kommer dit och tar död på arrendatorerna och ger vingården åt andra. Har ni inte läst det här stället i skriften: *Stenen som husbyggarna ratade har blivit en hörnsten. Herren har gjort den till detta, och underbar är den i våra ögon.*« De hade gärna velat gripa honom men var rädda för folket; de förstod att hans liknelse var riktad mot dem. Därför lät de honom vara och gick sin väg.

TISDAG DEN 2 JUNI

Läsning 2 Pet 3:11b–15a, 17–18

Ni måste leva heligt och fromt på alla sätt, medan ni väntar på Guds dag och påskyndar dess ankomst, dagen som får himlarna att upplösas i eld och himlakropparna att smälta i hetta. Men efter hans löfte väntar vi på nya himlar och en ny jord där rättfärdighet bor. Därför skall ni, mina kära, medan ni väntar på detta, göra allt ni kan för att Gud skall finna att ni lever i frid, rena och oförvitliga. Att vår herre dröjer skall ni betrakta som en räddning.

Ni, mina kära, som fått veta detta, skall vara på er vakt, så att ni inte dras med i de ogudaktigas villfarelse och förlorar fotfästet. Växa till i nåd och i kunskap om vår herre och frälsare Jesus Kristus. Hans är härligheten, nu och till evighetens dag, amen.

Responsoriepsalm Ps 90:2–4, 10, 14, 16 (R. 1)

R. Du har varit vår tillflykt från släkte till släkte.

Förrän bergen blev till
och du födde jorden och världen,
ja, från evighet till evighet är du, o Gud. R.

Du låter människorna vända åter till stoft,
du säger: »Vänd åter, ni människor.«
Ty tusen år är i dina ögon som den dag som förgick i går,
de är som en nattväkt. R.

Vårt liv varar sjuttio år
eller åttio år, om det blir långt,
och när det är som bäst, är det möda och fåfänglighet,

det går snabbt förbi, vi flyger bort. R.

Mätta oss med din nåd, när morgonen gryr,
så att vi får jubla och vara glada i alla våra dagar.
Låt dina gärningar uppenbaras för dina tjänare
och din härlighet över deras barn. R.

Halleluja Jfr Ef 1:17–18

V. Må vår Herre Jesu Kristi Fader ge vårt inre öga ljus,
så att vi ser vilket hopp han har kallat oss till.

Evangelium Mark 12:13–17

Vid den tiden skickades några fariseer och herodesanhängare till Jesus, som skulle snärja honom med frågor. De kom och sade till honom: »Mästare, vi vet att du är uppriktig. Du faller inte undan för någon och ser inte till personen, utan lär oss verkligen Guds väg. Är det rätt eller inte att betala skatt till kejsaren? Skall vi eller skall vi inte göra det?« Men han förstod att de hycklade och svarade: »Varför vill ni sätta mig på prov? Ta hit en denar och låt mig se på den.« De räckte fram en, och han frågade: »Vems bild och namn är detta?« — »Kejsarens«, svarade de. Jesus sade: »Ge kejsaren det som tillhör kejsaren och Gud det som tillhör Gud.« Då häpnade de över honom.

ONSDAG DEN 3 JUNI

Läsning 2 Tim 1:1–3, 6–12

Från Paulus, genom Guds vilja Kristi Jesu apostel enligt löftet om liv i Kristus Jesus, till hans kära barn Timotheos. Nåd, barmhärtighet och frid från Gud fadern och Kristus Jesus vår herre.

Jag tackar Gud, som jag liksom mina förfäder tjänar med rent uppsåt, och minns dig ständigt i mina böner, dag och natt.

Därför påminner jag dig om att du skall blåsa liv i den nådegåva från Gud som finns hos dig sedan jag lade mina händer på dig. Ty Gud har inte gett oss modlöshetens ande utan kraftens, kärlekens och självbesinningens. Skäms alltså inte för vittnesbördet om vår Herre och inte heller för mig som är fånge för hans skull, utan lid för evangeliet du också, med kraften från Gud. Han har räddat oss och kallat oss med en helig kallelse, inte på grund av våra gärningar utan genom sitt beslut och sin nåd, som han skänkte oss i Kristus Jesus redan före tidens början men som har blivit uppenbar nu när vår frälsare Kristus Jesus trätt fram. Han har utplånat döden och dragit liv och oförgänglighet fram i ljuset genom evangeliet, för vilket jag har satts att vara förkunnare, apostel och lärare. Därför måste jag utstå allt detta, men jag skäms inte, för jag vet vem jag tror på, och jag är viss om att det står i hans makt att bevara det som jag har fått mig anförtrott, ända fram till den dagen.

Responsoriepsalm Ps 123:1–2 (R. 1a)

R. Jag lyfter mina ögon upp till dig.

[Jag lyfter mina ögon upp till dig,]
du som tronar i himlen.
Ja, som tjänaren ger akt på sin herres hand
och tjänarinnan på sin härskarinnas hand,
så ser våra ögon upp till Herren, vår Gud,
till dess han blir oss nådig. R.

Halleluja Joh 11:25a, 26

V. Jag är uppståndelsen och livet, säger Herren.
Den som lever och tror på mig skall aldrig någonsin dö.

Evangelium Mark 12:18–27

Vid den tiden kom det några saddukeer — de säger att det inte finns någon uppståndelse — och frågade Jesus: »Mästare, Mose lär oss i skriften att *om någon har en bror som dör och lämnar efter sig hustru men inga barn, så skall han gifta sig med änkan och skaffa efterkommande åt brodern.* Nu fanns det sju bröder. Den förste gifte sig och dog utan att lämna barn efter sig. Den andre gifte sig med änkan och dog också barnlös, likaså den tredje. Ingen av de sju fick några barn. Till slut dog också kvinnan. När de uppstår på uppståndelsens dag, vems hustru blir hon då? Alla sju hade ju haft henne till hustru.« Jesus svarade: »Är det inte därför att ni varken kan skriften eller vet något om Guds makt som ni misstar er? När de har uppstått gifter de sig inte och blir inte bortgifta utan är som änglar i himlen. Men vad det beträffar att de döda uppstår, har ni då inte i Moseböckerna läst stället om törnbusken, hur Gud säger till Mose: *Jag är Abrahams Gud och Isaks Gud och Jakobs Gud.* Gud är inte en gud för döda utan för levande. Ni tar grundligt miste.«

TORSDAG DEN 4 JUNI

Läsning 2 Tim 2:8–15

Minns att Jesus Kristus, ättling till David, har uppstått från de döda, enligt mitt evangelium, för vars skull jag far illa och till och med har satts i fängelse som en förbrytare. Men Guds ord har inte fängslats. Jag uthärdar allt för de utvaldas skull, för att också de skall vinna frälsning genom Kristus Jesus och evig härlighet. Detta är ett ord att lita på. Ty har vi dött med honom, skall vi också leva med honom; härdar vi ut, skall vi också härska med honom; förnekar vi honom, skall han också förneka oss; är vi trolösa, förblir han ändå trogen, för han kan inte förneka sig själv.

Påminn alla om detta och besvär dem vid Gud att inte diskutera. Det för inget gott med sig utan blir förödande för åhörarna. Gör allt du kan för att bestå provet inför Gud, som en arbetare som inte har något att skämmas för, en som rätt utlägger sanningens ord.

Responsoriepsalm Ps 25:4b-5b, 8–10, 14, (R. 4a)

R. Herre, kungör mig dina vägar.

Herre, kungör mig dina vägar,
lär mig dina stigar.
Led mig i din sanning, och lär mig,
ty du är min frälsnings Gud. R.

Herren är god och rättfärdig,
därför undervisar han syndare om vägen.
Han leder de ödmjuka rätt,
de ödmjuka lär han sin väg. R.

Alla Herrens vägar är nåd och trofasthet
för dem som håller hans förbund och vittnesbörd.
De som fruktar Herren blir hans förtrogna,
han inviger dem i sitt förbund. R.

Halleluja Ps 119:34

V. Vår frälsare Kristus Jesus har utplånat döden
och dragit liv och oförgänglighet fram i ljuset
genom evangeliet.

Evangelium Mark 12:28b–34

Vid den tiden kom en av de skriftlärda fram till Jesus och frågade honom: »Vilket är det viktigaste budet av alla?« Jesus svarade: »Viktigast är detta: *Hör, Israel, Herren vår Gud är den ende Herren, och du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta, av hela din själ, av hela ditt förstånd och av hela din kraft. Sedan kommer detta: Du skall älska din nästa som dig själv.* Något större bud än dessa finns inte.«

Den skriftlärde sade: »Du har rätt, mästare! Det är som du säger: han är den ende, det finns ingen annan än han. Att älska honom av hela sitt hjärta, av hela sitt förstånd och av hela sin kraft och att älska sin nästa som sig själv, det är mer än alla brännoffer och andra offer.« När Jesus hörde att mannen svarade klokt, sade han: »Du har inte långt till Guds rike.« Sedan vågade ingen fråga honom mera.

FREDAG DEN 5 JUNI

Läsning 2 Tim 3:10–17

Du har troget följt mig i min lära, mitt liv, mina föresatser, min tro, mitt tålamod, min kärlek och min uthållighet, mina förföljelser och lidanden, som i Antiochia, Ikonion och Lystra, ja, alla de förföljelser som jag har fått utstå — Herren har räddat mig ur dem alla. Så kommer var och en som vill leva gudfruktigt i Kristus Jesus att förföljas. Onda människor och svindlare kommer att gå allt längre på vägen mot fördärvet, på

en gång bedragare och bedragna. Stå kvar vid det som du har lärt dig och fått visshet om. Kom ihåg vilka lärare du har haft och att du ända sedan dina barnaår är hemma i de heliga skrifterna; de förmår ge dig den kunskap du behöver för att bli räddad genom tron på Kristus Jesus. Varje bok i skriften är inspirerad av Gud och till nytta när man undervisar, vederlägger, vägleder och fostrar till ett rättfärdigt liv, så att den som tillhör Gud blir fri från sina brister och rustad för alla slags goda gärningar.

Responsoriepsalm Ps 119:157, 160–161, 165–166, 168 (R. 165a)

R. De som älskar din lag finner friden.

Mina förföljare och ovänner är många,
men jag viker inte från dina vittnesbörd.
Summan av ditt ord är sanning,
och dina rättfärdiga lagar varar för evigt. R.

Mäktiga män förföljer mig utan skäl,
men mitt hjärta fruktar för dina ord.
De som älskar din lag finner friden,
och inget får dem på fall. R.

Herre, jag hoppas på din hjälp,
och jag gör efter dina bud.
Jag håller dina befallningar och vittnesbörd,
ty du känner alla mina vägar. R.

Halleluja Joh 14:23

V. Om någon älskar mig, bevarar han mitt ord,
och min fader skall älska honom,
och vi skall komma till honom.

Halleluja Joh 14:23

V. Om någon älskar mig, bevarar han mitt ord,
och min fader skall älska honom,
och vi skall komma till honom.

Evangelium Mark 12:35–37

Vid den tiden då Jesus undervisade i templet, frågade han: »Hur kan de skriftlärda säga att Messias är Davids son? David har ju själv sagt, genom den helige Ande: *Herren sade till min herre: Sitt på min högra sida, så skall jag lägga dina fiender under dina fötter.* David kallar honom alltså herre; hur kan han då vara Davids son?«

LÖRDAG DEN 6 JUNI

Läsning 2 Tim 4:1–8

Jag besvär dig vid Gud och Kristus Jesus, som skall döma levande och döda, jag besvär dig vid hans ankomst och vid hans rike: förkunna ordet, träd upp i tid och otid, vederlägg, tillrättavisa, vädja — tålmodigt och med ständig undervisning. Det kommer en tid då människorna inte längre vill lyssna till den sunda läran utan skaffar sig den ene läraren efter den andre, därför att det kliar i dem att få höra sådant som de önskar. De slår dövörat till för sanningen och vänder sig till legenderna. Men håll alltid huvudet kallt, var beredd att slita ont, gör vad som åligger en förkunnare och fullfölj din tjänst.

Mitt eget liv utgjuts redan som ett offer, och tiden är inne då jag måste bryta upp. Jag har kämpat den goda kampen, jag har fullbordat loppet, jag har bevarat tron. Nu väntar mig rättfärdighetens segerkrans, som Herren, den rättvise domaren, skall ge mig den dagen, och inte bara mig utan alla som längtar efter hans ankomst.

Responsoriepsalm Ps 71:8–9, 14-15b, 16–17, 22 (R. 15a)

R. Min mun skall förkunna din rättfärdighet.

Låt min mun vara full av ditt lov,
hela dagen av din ära.
Förkasta mig inte i min ålderdoms tid,
överge mig inte, när min kraft försvinner. R.

Jag skall alltid hoppas på dig
och mer och mer sjunga ditt lov.
Min mun skall förkunna din rättfärdighet,
hela dagen din godhet. R.

Jag skall frambära Herrens väldiga gärningar,
jag skall prisa din rättfärdighet, ja, endast din.
Gud, du har undervisat mig ända från min ungdom,
och än i dag förkunnar jag dina under. R.

Jag vill jag tacka dig på harpa
för din trofasthet, min Gud,
jag vill lovsjunga dig till harpa, du Israels Helige. R.

Halleluja Matt 5:3

V. Saliga de som är fattiga i anden,
dem hör himmelriket till.

Evangelium Mark 12:38–44

Vid den tiden sade Jesus till folket i sin undervisning: »Se upp med de skriftlärda, som vill gå omkring i långa mantlar och bli hälsade på torget och sitta främst i synagogan och ha hedersplatsen på gästabuden. De äter änkorna ur husen och ber långa böner för syns skull. Så mycket hårdare blir den dom de får.«

Han satte sig mitt för tempelkistan och såg hur folk lade ner pengar i den. Många rika gav mycket. Så kom där en fattig änka och lade ner två kopparslantar, alltså några ören. Då kallade han till sig sina lärjungar och sade: »Sannerligen, den där fattiga änkan har lagt mer i tempelkistan än alla de andra. De gav alla av sitt överflöd, men hon gav i sin fattigdom allt hon ägde, allt hon hade att leva på.«

KRISTI KROPPS OCH BLODS HÖGTID DEN 7 JUNI

Första läsningen 5 Mos 8:2–3, 14b–16a

Mose sade till folket: Tänk på hela den väg som Herren, din Gud, har låtit dig vandra under dessa fyrtio år i öknen, för att tukta dig och sätta dig på prov, för att utröna om du är beredd att hålla hans bud eller inte. Han tuktade dig med hunger och lät dig äta manna, något som varken du själv eller dina fäder kände till. Han ville lära dig att människan inte lever bara av bröd utan av alla ord som utgår från Herren.

Glöm inte Herren, din Gud, som förde dig ut ur Egypten, ut ur slavlägret, som ledde dig genom den stora och fruktansvärda öknen med giftormar och skorpioner, ett förbränt land utan vatten, som lät vatten flöda ur den flinthårda klippan och lät dig äta manna i öknen, något som dina fäder inte kände till.

Responsoriepsalm Ps 147:12–15, 19–20 (R. 12a)

*När responsoriepsalmen sjungs så används texten i **Cecilia 694**. När den läses används följande text:*

R. Lova Herren, Jerusalem
eller: Halleluja.

Lova Herren, Jerusalem,
Sion, prisa din Gud.
Han gör bommarna för dina portar starka
och välsignar ditt folk där inne. R.

Han ger fred och välgång åt ditt land
och mättar dig med finaste vete.
Han sänder sitt bud till jorden,
snabbt löper hans ord. R.

Han förkunnar sitt ord för Jakob,
sina stadgar och lagar för Israel.
Så har han inte gjort för andra folk,
de känner inte hans lagar. R.

Andra läsningen 1 Kor 10:16–17

Välsignelsens bägare som vi välsignar, ger den oss inte gemenskap med Kristi blod? Brödet som vi bryter, ger det oss inte gemenskap med Kristi kropp? Eftersom brödet är ett enda är vi — fast många — en enda kropp, för alla får vi vår del av ett och samma bröd.

Efter andra läsningen kan man sjunga sekvensen *Lauda, Sion, Salvatorem* (Cecilia 343) eller dess kortare form, *Ecce panis angelorum* (Cecilia 346).

Halleluja Joh 6:51

V. Jag är det levande brödet,
som har kommit ner från himlen.
Den som äter av det brödet skall leva i evighet.

Evangelium Joh 6:51–58

Vid den tiden sade Jesus till judarna: »Jag är det levande brödet, som har kommit ner från himlen. Den som äter av det brödet skall leva i evighet. Brödet jag skall ge är mitt kött, jag ger det för att världen skall leva.«

Judarna började då tvista med varandra om hur han kunde ge dem sitt kött att äta. Jesus svarade: »Sannerligen, jag säger er: om ni inte äter Människosonens kött och dricker hans blod äger ni inte livet. Den som äter mitt kött och dricker mitt blod har evigt liv, och jag skall låta honom uppstå på den sista dagen. Ty mitt kött är verklig föda, och mitt blod är verklig dryck. Den som äter mitt kött och dricker mitt blod förblir i mig och jag i honom. Liksom den levande Fadern har sänt mig och jag lever genom Fadern, skall också den som äter mig leva genom mig. Detta är brödet som har kommit ner från himlen, ett annat bröd än det som fäderna åt. De dog, men den som äter detta bröd skall leva i evighet.«